

ΔΙΕΘΝΕΣ ΜΠΕΣΤ ΣΕΛΕΡ

«Ένας σύγχρονος κλασικός του σκανδιναβικού νουάρ.»

Mark Billingham, συγγραφέας

ARNE DAHL

ΠΕΝΤΕ ΣΥΝΤΡΙΑ

5+3

Μετάφραση: Γρηγόρης Κονδύλης

ΜΕΤΟΙΧΜΙΟ

ΜΕΡΟΣ Ι

Δευτέρα 30 Νοεμβρίου, ώρα 08.10

Ο διάδρομος τυλιγμένος στο σκοτάδι. Μολαταύτα ο Μπέργκερ διέκρινε ένα φτερωτό ζώυφιο που αργοσερνόταν στην οροφή· το ακολούθησε με το βλέμμα. Μόνον όταν σταμάτησε να το παρακολουθεί, συνειδητοποίησε ότι ήταν μέλισσα.

Αν και το μοναδικό φως του διαδρόμου μόνο φως δεν το έλεγε, ήταν αρκετά ευδιάκριτο. Μικρό, κυκλικό, σε ύψος ματιών στην κλειστή πόρτα που τον χώριζε από τον άλλον άντρα· ήταν και οι δύο κολλημένοι πάνω στον τσιμεντένιο τοίχο, ο καθένας στη δική του πλευρά της πόρτας και κρατούσαν στα χέρια τους έτοιμα τα όπλα. Στο ανύπαρκτο φως, ο μεγαλύτερος σε ηλικία άντρας κάρφωσε το ψυχρό γκριζό βλέμμα του στον Μπέργκερ και έγνεψε. Χωρίς ν' αφήσει το όπλο του ο Μπέργκερ έσκυψε και σήκωσε από κάτω κάτι που έμοιαζε με μονό μεγεθυντικό φακό για ωρολογοποιούς ή εκτιμητές διαμαντιών. Το ακούμπησε αθόρυβα στο ματάκι της πόρτας και κοίταξε μέσα.

Η προοπτική ήταν κάπως ασύμμετρη, αλλά το εσωτερικό του διαμερίσματος φαινόταν μια χαρά. Ένα χολ απλωνόταν μέχρι τις αρχές ενός καθιστικού. Ακριβώς μπροστά, στο πρώτο διακριτικό χάραμα ενός νοεμβριάτικου πρωινού, ένα ζευγάρι γιγάντιων αετών φάνηκαν να φτερουγίζουν μέσα προς τα

μεγάλα παράθυρα του δωματίου. Σαν σε αργή κίνηση πλησίαζαν όλο και περισσότερο, μέσα στην οπτική ασυμμετρία, μαύρες σιλουέτες που για κάποια στιγμή έμοιαζαν να αιωρούνται σε ανοδικά ρεύματα αέρα ακριβώς έξω από τα παράθυρα. Μετά οι αετοί πήραν ανθρώπινα σχήματα, στάθηκαν ακίνητοι, με τα πόδια τους σταθεροποιημένα. Ένας από αυτούς σήκωσε τα χέρια του και έδειξε δέκα δάχτυλα, έπειτα εννιά, οχτώ. Ο Μπέργκερ έβαλε βιαστικά εκείνο που έμοιαζε με μεγεθυντικό φακό στην τσέπη του και έβγαλε το διαρρηκτικό εργαλείο. Όσο πιο αθόρυβα μπορούσε, το έχωσε στην κλειδαριά, αν κι εκείνο κουδούνιζε ανησυχητικά όσο ο Μπέργκερ ψαχούλευε με αυτό για αόρατες προεξοχές κι ακίδες. Έξι, πέντε, τέσσερα. Αλλά δεν έπιανε, για πρώτη φορά εδώ και χρόνια, το εργαλείο δεν έπιανε. Τρία, δύο. Τα κατάφερε τότε, άκουσε το κλικ όταν το εργαλείο έπιασε. Με το όπλο στο χέρι άνοιξε απότομα την εξώπορτα. Την ίδια ακριβώς στιγμή οι δύο μαυροντυμένοι άντρες κλοτσούσαν την μπαλκονόπορτα και έμπαιναν μέσα, κρατώντας ο καθένας τους το υποπολυβόλο του έτοιμο για βολή. Κινήθηκαν αθόρυβα στ' αριστερά του διαμερίσματος. Ο Μπέργκερ κινήθηκε δεξιά, με όπλο πανέτοιμο και μηδενικό θόρυβο.

Το υπόλοιπο διαμέρισμα: παραδοσιακή σόμπα με πλακάκια, καναπές, πολυθρόνα για διάβασμα, ανοιχτό τζάκι, τροχήλατο μπαράκι. Ένα χοντρό βιβλίο στο τραπεζάκι δίπλα στην πολυθρόνα. Ο Μπέργκερ πήγε εκεί, χωρίς να χαμηλώνει το όπλο. Τώρα είδε ότι υπήρχε ένα ζευγάρι ματογυάλια πάνω στο βιβλίο, ένα ζευγάρι παράλογα χοντρά ματογυάλια. Και το βιβλίο ήταν τα Άπαντα του Σαίξπηρ στ' αγγλικά.

Χωρίς ν' αγγίξει τίποτα ο Μπέργκερ σήκωσε το βλέμμα. Στον τοίχο υπήρχε μόνον ένας πίνακας, μια φωτογραφία τοπίου. Η μαγευτική λάμψη του ηλιοβασιλέματος παιχνιδιζε πάνω σ'

έναν λόφο με κυπαρίσσια και πεύκα, κάνα δυο άσπρα σπίτια, μερικά γαϊδουράκια με σκυφτά κεφάλια, μια αράδα κυψέλες που σκαρφάλωναν κλιμακωτά στην πλαγιά και ένα στρώμα κιτρινωπά λουλούδια που έφταναν ως εκεί που ξεκινούσε η θάλασσα· του φάνηκε ότι αναγνώριζε το Γιβραλτάρ.

Επέστρεψε στο βιβλίο, κάθισε ανακούρκουδα, περιεργάστηκε τα ματογυάλια, είδε έναν σελιδοδείκτη να προβάλλει ανάμεσα από τις λεπτές σελίδες. Δεν άγγιζε τίποτα όμως.

«Εδώ» ακούστηκε μια χαμηλή φωνή.

Ο Μπέργερ σηκώθηκε, κοίταξε πίσω του. Ο μεγαλύτερος σε ηλικία άντρας στεκόταν και τον περιεργαζόταν από το χολ· τα κοντοκομμένα μαλλιά του θύμιζαν ρινίσματα σιδήρου γύρω από έναν μαγνήτη. Τ' όνομά του ήταν Άουγκουστ Στέεν και ήταν επικεφαλής του Τμήματος Πληροφοριών της Υπηρεσίας Ασφαλείας, γνωστής ως ΥΠΑΣ.

Ο Μπέργερ και ο Στέεν κινήθηκαν προς την κατεύθυνση της φωνής, διέσχισαν μια κουζίνα και μετά έναν διάδρομο. Στ' αυτιά τους έφταναν αποσπασματικά κουβέντες προερχόμενες από ένα δωμάτιο στο βάθος του διαδρόμου. Ο Μπέργερ μπήκε στο δωμάτιο.

Το υποπολυβόλα ήταν τώρα κρεμασμένα στους ώμους των μαυροντυμένων αντρών. Ο Άουγκουστ Στέεν κοίταξε με δύσπιστο ύφος και τους δύο εξωτερικούς πόρους.

«Ασφαλές το διαμέρισμα» έκανε ο Ρόι Γκραν.

«Εδώ καθόταν όμως» έκανε ο Κεντ Ντες και κούνησε το χέρι του προς τους φανερά ηχομονωμένους τοίχους στο δωμάτιο χωρίς παράθυρο.

Ο Μπέργερ κοίταξε γύρω του. Ένα παντελώς ανώνυμο δωμάτιο· το αντίθετο του άνετου χώρου εκεί έξω. Το ότι δεν υπήρχαν ίχνη από αλυσίδες, δερμάτινους ιμάντες ή στατό ορού δεν σήμαινε απαραίτητα ότι δεν είχαν χρησιμοποιηθεί ως δε-

σμά ούτε ότι δεν χρησιμοποιήθηκαν ναρκωτικές ουσίες. Το μόνο που υπήρχε εκεί ήταν μια βουβή αδειοσύνη, ένα αμίλητο κενό.

Το καθιστικό ήταν πολύ ομιλητικότερο.

Ο Μπέργκερ κάθισε ξανά ανακούρκουδα δίπλα στα τσαλακωμένα σεντόνια του άστρωτου κρεβατιού. Έγειρε το κεφάλι στο πλάι, κοίταξε κατά μήκος του μαξιλαριού και διέκρινε τουλάχιστον τρεις μαύρες τρίχες μαλλιών στο αργοσάλευτο φως της αυγής.

«Ο φίλος μας δεν κάνει ιδιαίτερες προσπάθειες να κρύψει ίχνη» είπε.

«Γιατί να το κάνει;» είπε ο Άουγκουστ Στέεν. «Το μόνο που πρέπει να κρύψει είναι το πού τη μετέφερε».

Ο Μπέργκερ άκουσε έναν ασθενικό βόμβο. Κοίταξε ψηλά στο ταβάνι. Μια μέλισσα πέταξε από τη μια στην άλλη άκρη του δωματίου. Η ίδια μέλισσα άραγε; Την ακολούθησε στην κουζίνα, στο καθιστικό. Σταμάτησε στην πολυθρόνα. Έβαλε γάντια. Πήρε τα ματογυάλια με τους χοντρούς φακούς από το βιβλίο. Το άνοιξε στη σελίδα που ήταν ο σελιδοδείκτης. Κράτησε τον σελιδοδείκτη στο πλάι του βιβλίου.

Άμλετ. Πράξη τρίτη. Ο σελιδοδείκτης ακουμπούσε στην παγκοσμίως γνωστότερη λογοτεχνική φράση.

To be, or not to be...

Ο Μπέργκερ πήγε στη φωτογραφία στον τοίχο, την περιεργάστηκε. Είδε τη θάλασσα, τον βράχο, το στρώμα λουλουδιών. Είδε τις κυψέλες σκαλωμένες στην πλαγιά.

Είδε τις κυψέλες.

Η μέλισσα ζουζούνισε ξανά. Ακουγόταν διαφορετική, διπλή. Ο Μπέργκερ κοίταξε ψηλά, ήταν δύο στη γωνία του ταβανιού τώρα.

Ζούσαν οι μέλισσες στα τέλη Νοέμβρη; Στη Σουηδία;

To be, or not to be...

«Ασχολεύεται με τη μελισσοκομία» είπε ο Μπέργκερ.

Ο Κεντ και ο Ρόι τον κοίταξαν με δυσπιστία, ο Στέεν με ύφος ουδέτερο.

«Τι πράμα;» έκανε τελικά ο Ρόι. «Εδώ μέσα;»

«Οπωσδήποτε όχι» έκανε ο Μπέργκερ.

«Δεν είναι μόδα αυτό;» ρώτησε ο Κεντ. «Κυψέλες σε στέγες σπιτιών;»

«Ω, γαμώτο» έκανε ο Ρόι.

Ο Στέεν συνοφρυώθηκε. Μετά είπε:

«Στη στέγη ανεβαίνεις από τρεις μεριές. Από το κλιμακοστάσιο, από μια σκάλα κινδύνου και από τα μπαλκόνια. Γκραν, μπορείς να σκαρφαλώσεις δύο ορόφους ακόμα;»

Ο Ρόι έριξε μια ματιά στο μπαλκόνι, εκεί όπου κρέμονταν δύο σχοινιά από το παραπάνω μπαλκόνι. Κούνησε καταφατικά το κεφάλι. Ο Στέεν συνέχισε:

«Ντες, τη σκάλα κινδύνου. Μπέργκερ, από το κλιμακοστάσιο. Εγώ θα ψάξω σημείο για πλήρη εποπτεία. Συντονιζόμαστε πρώτα. Με την άφιξή σας δώστε το παρόν. Αναμείνατε εντολές. Ξεκινήστε».

Ο Ρόι βγήκε ξανά στο μπαλκόνι, ο Μπέργκερ και ο Κεντ βγήκαν ορμητικά από την εξώπορτα, ο Κεντ έστριψε, ο Μπέργκερ άναψε τα φώτα, συνέχισε την πορεία του στον διάδρομο. Έφτασε στο κλιμακοστάσιο, είδε μια μέλισσα να κινείται πάνω στον τοίχο.

Δύο επιλογές υπήρχαν. Είτε οι μέλισσες το είχαν σκάσει από κάπου είτε ήταν δείγματα, ενδείξεις. Αν το είχαν σκάσει από κάπου, τότε ο δράστης θα μπορούσε κάλλιστα να κάθεται εκεί πάνω με το απαχθέν θύμα του, εντελώς απροετοίμαστος. Αλλά το πιθανότερο ήταν ότι τους οδηγούσε στη σκεπή για κάποιον λόγο.

Έπρεπε ωστόσο ν' ανέβουν, δεν υπήρχε επιστροφή. Δεν υπήρχε άλλος αστυνομικός να τους βοηθήσει, η μυστικότητα ήταν απόλυτη· ο Μπέργερ δεν ήξερε καν πόσα γνώριζαν ο Κεντ και ο Ρόι. Περιοργάστηκε τη μέλισσα για μερικά λεπτά καθώς και τη φαινομενικά άσκοπη βόλτα της κατά μήκος του τοίχου.

Έπειτα ξεκίνησε για επάνω.

Το βρόμικο και φωτιζόμενο από λάμπες φθορίου κλιμακοστάσιο κατέληγε σε μια συμπαγή, χαλύβδινη πόρτα με χερούλι από μέσα. Ο Μπέργερ έβγαλε το γουόκι τόκι, έδωσε το παρόν. Μερικά παράσιτα και μετά η φωνή του Ρόι:

«Κι εγώ στη θέση μου».

Κι άλλα παράσιτα κι έπειτα ο Άουγκουστ Στέεν:

«Έχω εποπτεία από το διπλανό κτίριο. Όντως υπάρχει ένα μικρό, χαμηλό σπιτάκι στη στέγη, βορειοανατολική γωνία. Πιο κοντά σ' εσένα, Γκραν, ίσως στα πέντε μέτρα. Η πόρτα όμως βλέπει προς τη δική σου θέση, Μπέργερ. Απέχεις είκοσι μέτρα. Ο Ντες δέκα μέτρα από τη σκάλα κινδύνου στην απέναντι πλευρά».

«Ελήφθη» είπε ο Ρόι. «Κεντ;»

«Μπελάς η σκάλα κινδύνου» ακούστηκε ο Κεντ λαχανιασμένος. «Δύο λεπτά ακόμα. Θα συνδεθώ ξανά τότε».

Επικράτησε σιγή.

Οι λάμπες στο κλιμακοστάσιο έσβησαν. Το σκοτάδι επιτέθηκε στον Μπέργερ. Μέσα από τη σιωπή ακούστηκε ένας βόμβος, μέσα από το σκοτάδι πρόβαλε ένα κόκκινο λαμπάκι. Άπλωσε το χέρι του προς τα εκεί. Τα φώτα αναβόσβησαν κι άναψαν ξανά. Η μέλισσα συνέχισε το ζουζούνισμα, αλλά παρέμενε αόρατη.

Ήταν όλα αναμονή.

Αβάσταχτη αναμονή.

Από την αναμονή αυτή εμφανίστηκε ένα σκοτεινό δωμάτιο

μοτέλ, μόνον ελάχιστο φως υπήρχε και προερχόταν από τον βρυχώμενο αυτοκινητόδρομο εκεί απ' έξω. Ο Μπέργκερ γλίσטרησε μέσα κρατώντας τη θλιβερή πλαστική σακούλα του στο χέρι, γεμάτη με σάντουιτς και ροφήματα γιαουρτιού από το βενζινάδικο, και μόλις που πρόλαβε να μην καθίσει στην πολυθρόνα όταν αντιλήφθηκε ότι ήδη καθόταν κάποιος εκεί. Η καρδιά του πήγε στην Κούλουρη πριν ν' ακούσει τον Άουγκουστ Στέεν να λέει:

«Αυτό εννοείς εσύ χαμηλό προφίλ;»

Τα δευτερόλεπτα κυλούσαν έρποντας στο κλιμακοστάσιο. Το χέρι του Μπέργκερ περιπλανήθηκε στο στήθος του· τα περιγράμματα του αλεξίσφαιρου γιλέκου ήταν σχεδόν εξίσου οικεία με τα περιγράμματα των πλευρών του.

Το δωμάτιο του μοτέλ δεν έλεγε να φύγει από το μυαλό του. Ο Μπέργκερ ήταν τώρα στο κρεβάτι, ανάσαινε βαριά, το βλέμμα του πήγε και καρφώθηκε τελικά στον Στέεν στην πολυθρόνα.

«Πιστεύουμε ότι εντοπίσαμε το μέρος όπου βρίσκεται ο Κάρστεν με την Αϊσα» έκανε ο Στέεν. «Να είσαι έτοιμος νωρίς αύριο το πρωί».

Ο Μπέργκερ κούνησε αργά το κεφάλι πέρα δώθε και κοίταξε γύρω στο καταθλιπτικό δωμάτιο.

«Τι διάβολο κάνω εγώ εδώ;» είπε.

«Είσαι ο υπ' αριθμόν ένα καταζητούμενος άνθρωπος της Σουηδίας» είπε ο Στέεν. «Και κρύβεσαι· αυτό κάνεις».

«Κι εσύ ένα από τα κορυφαία στελέχη της ΥΠΑΣ» αντιγύρισε ο Μπέργκερ. «Εγώ ούτε είμαι ούτε ήμουν ποτέ ΥΠΑΣ. Γιατί με βοηθάς, λοιπόν;»

«Αλληλοβοηθιόμαστε» είπε ο Στέεν.

Η μέλισσα συνέχισε το ζουζούνισμα στο κλιμακοστάσιο, αλλά δεν κατάφερε να διώξει τη νυχτερινή σκηνή. Ο Μπέργκερ

κοιτούσε επίμονα τον Άουγκουστ Στέεν μέσα από το σκοτάδι, ο οποίος ένωσε τελικά αναγκασμένος να συνεχίσει:

«Ανήκεις στην ομάδα μου τώρα, Σαμ. Θα σε χρειαστώ πραγματικά μόλις μάθουμε περισσότερα για το τι ακριβώς συμβαίνει. Προς το παρόν πρέπει να σου ζητήσω να περιμένεις. Ετοιμάζουμε ένα ασφαλές σπίτι για σένα. Αλλά αύριο το πρωί σε χρειάζομαι επειγόντως».

«Τι διάβολο είναι, λοιπόν, αυτό που “συμβαίνει”; Κάποια τρομοκρατική πράξη μήπως;»

«Η χειρότερη τρομοκρατική πράξη που έγινε ποτέ...»

«Καλά, καλά» τον διέκοψε ο Μπέργκερ. «Ξέρω. “Η χειρότερη τρομοκρατική πράξη που έγινε ποτέ στη Σουηδία”. Μόνο που εγώ δεν ξέρω τίποτα γι’ αυτό, που να πάρει ο διάβολος. Και δεν αντέχω τη γαμημένη συνομοσιολογία της ΥΠΑΣ».

Ο Στέεν στέναξε δυνατά και έγειρε πίσω στη ράχη της σκοροφαγμένης πολυθρόνας. Μετά είπε:

«Ο Κάρστεν ήταν ο κοντινότερος άνθρωπός μου εδώ και πολλά χρόνια, ένας από τους πυλώνες της ΥΠΑΣ. Έπειτα απεδείχθη ότι ήταν ο χαφιάς και ο προδότης μέσα στην οργάνωση, αυτός που έψαχνα να εντοπίσω αρκετό καιρό. Απήγαγε την Αϊσα Πασάτσι για τον ίδιο λόγο που δολοφόνησε τη συνάδελφο και φίλη σου, τη Σύλβια Άντερσον, τη Σύλφη. Για να μάθει πού βρισκόταν το πολυτιμότερο απόκτημά μου, ο πατέρας της Αϊσα, ο Αλί Πασάτσι, ο άντρας με το δίκτυο. Με λίγα λόγια, απήγαγε την Αϊσα για να κλείσει το στόμα του Αλί».

Εκεί στο κρεβάτι, στο θλιβερό δωμάτιο του μοτέλ, ο Μπέργκερ αισθάνθηκε, εντελώς απρόθυμα, ότι το αστυνομικό του ένστιχτο είχε αρχίσει ν’ αφυπνίζεται. Είπε:

«Επειδή ο Αλί είναι έτοιμος να αποκαλύψει πού, πότε και πώς θα γίνει η χειρότερη τρομοκρατική πράξη στην ιστορία της Σουηδίας;»

«Ναι» είπε κι έγνεψε καταφατικά ο Στέεν. «Εκτιμώ ότι μια διεθνής τρομοκρατική οργάνωση θέλει να κλείσει το στόμα του Αλί και γι' αυτό εξαγόρασε τον Κάρστεν. Πρόκειται πιθανότατα για το IS, το Ισλαμικό Κράτος, αλλά είναι ακόμη αβέβαιο κι αυτό».

Ο Μπέργερ έριξε μια ματιά τριγύρω στο ψυχοπλακωτικό δωμάτιο του μοτέλ, αλλά δεν υπήρχε κάτι να τραβήξει το βλέμμα του. Τίποτ' άλλο πέρα από τον αμφιλεγόμενο επικεφαλής του Τμήματος Πληροφοριών της ΥΠΑΣ.

«Ο Κάρστεν, λοιπόν, μ' έφερε σε αυτή εδώ τη σκατοκατάσταση;» έκανε ο Μπέργερ. «Και μ' έκανε τον πλέον καταζητούμενο άνθρωπο στη Σουηδία; “Πρώην αστυνομικός καταζητείται για τη δολοφονία υπόπτου”. Πήγε και σκότωσε έναν δολοφόνο με το παλιό υπηρεσιακό μου όπλο. Γιατί όμως, που να πάρει ο διάβολος;»

Ο Στέεν κούνησε το κεφάλι του.

«Είναι λίγο ασαφές» απάντησε. «Αλλά φαίνεται να τρέφει κάποια συναισθήματα για τη Μόλι Μπλουμ. Κι όπως θα θυμάσαι σίγουρα, σας παρακολουθούσε εκεί πάνω στην ενδοχώρα της Νόρλαντ. Οι αναφορές του είχαν μια παράξενη υφολογική χροιά, το κατάλαβα μόνον εκ των υστέρων, όταν κάθισα και τις διάβασα όλες μαζί. Σας αποκαλούσε “ο άντρας” και “η γυναίκα”, αλλά με σύμβολα».

«Με σύμβολα;»

«Όπως αυτά εδώ» είπε ο Άουγκουστ Στέεν, έβγαλε ένα στυλό και σχεδίασε στο πίσω μέρος μιας εφημερίδας.

Ο Μπέργερ είδε δύο σύμβολα —♂ και ♀— και συνοφρυώθηκε. Ο Άουγκουστ Στέεν συνέχισε, δείχνοντας:

«Το ♂ ήσουν εσύ, Σαμ, και το ♀ ήταν η Μόλι».

«Η Μόλι, που είναι σε κώμα και έχει μέσα της το παιδί μου» είπε ο Μπέργερ με μελαγχολική φωνή και κούνησε πέρα δώθε το κεφάλι του.

Ο Στέεν έγχειρε μπροστά από τη φθαρμένη πολυθρόνα και έβαλε το χέρι του στο γόνατο του Μπέργκερ. Ήταν μια απροσδόκητη κίνηση.

«Έχουμε ένα μεγάλο πλεονέκτημα έναντι του Κάρστεν» εί-
πε μετά με μια φωνή που ο Μπέργκερ δεν είχε ακούσει ποτέ
νωρίτερα. «Είναι αναντίρρητα ένας επικίνδυνος άνθρωπος –
δεν θα ήταν παράτολμο να τον αποκαλέσουμε έναν καλά εκ-
παιδευμένο επαγγελματία δολοφόνο– αν και είναι πολύ κοντά
στην τύφλωση. Πάσχει από μια κλιμακούμενη παραλλαγή της
νόσου RP, retinitis pigmentosa – μελαγχρωστικής αμφιβληστρο-
ειδίτιδας, όπως την αποκαλούν. Αύριο το πρωί έχουμε την κα-
λύτερη ευκαιρία να τον πιάσουμε. Και σε χρειάζομαι μαζί μου,
Σαμ».

Σε χρειάζομαι μαζί μου, Σαμ, σκέφτηκε ο Μπέργκερ στο
αδιάφορο κλιμακοστάσιο του ψηλού κτιρίου, μπροστά στην
αδιάφορη πόρτα, σε μια κατάσταση αναμονής που φάνταζε
όλο και πιο ατέρμονη. Επέστρεψε με πλήρη ισχύ στο παρόν και
κοίταξε το απασφαλισμένο όπλο του· τρεμούλιαζε μ' έναν πα-
ράξενα τακτικό ρυθμό που προφανώς είχε κάποια σχέση με
τον καρδιακό παλμό του.

Η μόνη του ελπίδα ήταν ότι ο Κάρστεν θα τυφλωνόταν κά-
ποια στιγμή.

Το μόνο που ακουγόταν ήταν το ζουζούνισμα μιας αόρατης
μέλισσας. Ακουγόταν για ώρα, για πολλή ώρα, εντελώς μονό-
τονα.

Μετά έτριξε το γουόκι τόκι.

«Στη θέση μου» ακούστηκε η φωνή του Κεντ.

«Εντάξει, λοιπόν» έκανε ο Στέεν. «Τρία. Δύο. Ένα».

Ο Μπέργκερ άνοιξε απότομα την πόρτα και κοίταξε έξω.
Κάτι που ήθελε να μοιάσει σε χάραμα σκόρπιζε το ασθενικό
του φως στη σκεπή του κτιρίου. Το σκηνικό αυτό ήταν ακόμη

σε κάποιου είδους μισοσκόταδο. Είκοσι μέτρα στα δεξιά στεκόταν το μικρό σπίτι σαν ένα μπλοκ τσιμέντου. Λοξά μπροστά του το μάτι του πήρε τον Κεντ ν' ανεβαίνει τη σκάλα κινδύνου και να ορμάει προς το σπιτάκι. Ταυτόχρονα, ο Ρόι ανέβηκε από το σχοινί του και κύλησε πάνω από το μικρό στηθαίο στην άκρη της στέγης.

Ο Μπέργερ έτρεχε τώρα. Βρισκόταν εκεί και δεν βρισκόταν εκεί, έβλεπε τα πάντα από μια περιέργη, παραμορφωμένη απόσταση, περίμενε απλώς να πέσουν σφαίρες.

Ο Ρόι έφτασε πρώτος εκεί, ο Κεντ δεν ήταν πολύ πίσω, ο Μπέργερ τελευταίος από την πλευρά του. Είδε τον Ρόι να σηκώνει το πόδι, να κλοτσάει την πόρτα, να εξαφανίζεται στο άνοιγμά της. Έφτασε και ο Κεντ εκεί, το σώμα του άρχισε να τινάζεται προς διαφορετικές κατευθύνσεις. Μπήκε κι αυτός μέσα στο σπίτι.

Ο Μπέργερ ήταν κοντά τώρα. Αισθάνθηκε έναν δυνατό πόνο κατά μήκος του λαιμού, σαν να τον είχε χτυπήσει ένα αθόρυβο όπλο. Έκοψε ταχύτητα, έφερε το χέρι στον σβέρκο κι αισθάνθηκε τότε κι έναν πόνο στο χέρι. Ήταν σχεδόν κοντά στην ορθάνοιχτη πόρτα όταν ο Κεντ βγήκε παραπατώντας από το σπίτι. Τιναζόταν άγρια και παράξενα. Χτυπούσε τα χέρια γύρω του, το υπηρεσιακό του όπλο τινάχτηκε μακριά διαγράφοντας μια μεγάλη τοξοειδή τροχιά στον αέρα, πολύ αργά ωστόσο. Ο Κεντ έπεσε στα γόνατα, ρίχτηκε μπροστά, έκανε ένα βαρελάκι. Ο βόμβος δυνάμωνε ασταμάτητα. Ο ίδιος ο Μπέργερ άρχισε να πονάει παντού, μ' έναν πόνο που απλωνόταν σε όλο το κορμί, διέτρεχε πυρακτωμένος τα μέλη του.

Από το σπίτι βγήκε μια σιλουέτα. Έμοιαζε με ζώο, σαν μια αρκούδα που στεκόταν στα δύο πόδια. Η σιλουέτα σήκωσε τους βραχίονες σαν σε προσευχή, αλλά δεν ήταν βραχίονες, ήταν πόδια ζώου, τεράστια. Έμοιαζαν να είναι καλυμμένα από

παχύ, ανάκατο τρίχωμα. Το ίδιο ήταν και το υπόλοιπο κορμί, ογκώδες, τριχωτό ολόκερο κατά κάποιον τρόπο, αλλά από αυτή την ακριτόμορφη σιλουέτα προβάλλε ένα κατάσπρω πρόσωπο, ένα κεφάλι με βλέμμα τρελό, μ' ένα ορθάνοιχτο αλλά βουβό στόμα. Και το βούισμα εντεινόταν όλο και περισσότερο μέχρι που ο Μπέργκερ κατάλαβε επιτέλους τι ήταν αυτό που έβλεπε.

Το πρόσωπο ήταν του Ρόι και όλο το κορμί του ήταν καλυμμένο από μέλισσες.

Ο Ρόι κατευθυνόταν παραπατώντας προς την άκρη της σκεπής, προσπέρασε το άγκιστρο του σχοινιού με το οποίο είχε ανέβει, έκανε μερικά βαριά, παράξενα βήματα, σαν αστροναύτης στην επιφάνεια της Σελήνης, κατά μήκος της άκρης. Ανέβηκε στο μικρό στηθαίο που χώριζε την ταράτσα από την άβυσσο εκεί κάτω. Ο Μπέργκερ άκουσε τον εαυτό του να φωνάζει, με τη φωνή κάποιου άλλου:

«Σταμάτα, γαμώ τον διάολό μου!»

Αλλά ο Ρόι απλώς συνέχισε, ανέβηκε στο στηθαίο της ταράτσας, σαν να τον ωθούσε μια εντελώς άλλη δύναμη από αυτή της θέλησης. Τελικά έκανε το αναπόφευκτο βήμα στο κενό.

Μετά ήταν σαν να αιωρούνταν στον αέρα. Για μια σύντομη στιγμή, που φάνηκε ατέλειωτη, μέσα σ' ένα βουητό που άγγιζε όλο και περισσότερο τα όρια της κακοφωνίας, το κορμί του Ρόι φάνταζε να ζυγιάζεται στο άπειρο, σαν να είχε καταργηθεί εντελώς η βαρύτητα, σαν να μην υπήρχε πια πάνω ή κάτω. Και σαν να πήραν εντολή, οι μέλισσες τον άφησαν, τινάχτηκαν πάνω από το σώμα σαν σε αντίστροφη δίνη.

Ο Μπέργκερ, εκείνη τη στιγμή, κοίταξε κατάματα τον Ρόι. Αυτό που είδε ήταν ο θάνατος. Κοιτούσε απευθείας τον θάνατο. Κι έπειτα ο Ρόι έπεσε.

Ο Μπέργκερ άκουσε τον εαυτό του να βρυχιέται. Πήγε παραπατώντας προς τα εκεί, ο πόνος που είχε πάφει για μερικά

δευτερόλεπτα επέστρεψε με πλήρη ισχύ. Ο Κεντ σταμάτησε να κυλιέται στην ταράτσα, σηκώθηκε, καθάρισε με άγριες κινήσεις το σώμα του. Πήγαν και οι δύο παραπαίοντας προς την άκρη της στέγης. Εκεί απ' όπου είχε πέσει ο Ρόι.

Ακριβώς πριν να φτάσουν στην άκρη της στέγης, ο Μπέργερ έστριψε το κεφάλι και είδε ένα τεράστιο κύμα μελισσών να σφεντονίζεται έξω από την ορθάνοιχτη πόρτα του μικρού σπιτιού και να σχηματίζει το σκοτεινότερο σύννεφο που είχε δει πάνω από την ήδη μισοσκοτεινή πόλη.

Ο Μπέργερ και ο Κεντ αντάλλαξαν βλέμμα. Ο Κεντ τίναξε μια μέλισσα από το χλωμό του μάγουλο και έγενεφε καταφατικά. Κοίταξαν πάνω από την άκρη της ταράτσας.

Το καθημαγμένο κορμί του Ρόι κειτόταν στο πάρκινγκ τριάντα μέτρα πιο κάτω.

Το μισό πάνω σ' ένα αυτοκίνητο.

Ο ήχος που βγήκε από το στόμα του Κεντ δεν ήταν ανθρώπινος.

«Μπέργερ!» βρυχήθηκε το γουόκι τόκι. «Έρχεται βοήθεια. Ασφάλισε το σπίτι».

Ο Μπέργερ σηκώθηκε αργά δίπλα από τον σωριασμένο Κεντ που μούγκριζε από θλίψη και πόνο. Ο Μπέργερ αφαίρεσε μέλισσες από όλα τα γυμνά σημεία του σώματος. Ένιωσε ένα περίεργο μούδιασμα να απλώνεται σε όλο το κορμί του. Κινήθηκε από ασαφείς κατευθύνσεις προς το μικρό σπίτι. Κόλλησε πάνω στοντσιμεντένιο τοίχο, μια γρήγορη ματιά μέσα, και πίσω ξανά. Δεν υπήρχε άνθρωπος εκεί μέσα, δεν υπήρχαν κρυφοί χώροι. Τουλάχιστον έξι ανοιχτές κυψέλες. Ύπνηχαν ακόμη μερικές μόνο μέλισσες εδώ κι εκεί, ζουζούνιζαν αδύναμα τώρα· λογικά θα μπορούσε να μπει μέσα. Έσφιξε αποφασιστικότερα το όπλο του και έστριψε στη γωνία.

Τίναξε τα χέρια του για να διώξει τις τελευταίες μέλισσες,

τις ώθησε προς την ανοιχτή πόρτα. Έπειτα κοίταξε γύρω του στον χώρο. Εκτός από τις κυψέλες υπήρχε ένα τραπέζι, μια καρέκλα και τίποτ' άλλο. Αποκλείεται να είχε μείνει εδώ μέσα φυλακισμένη η Αΐσα, ο στόχος του Κάρστέν ήταν να τους φέρει εδώ πάνω. Για να τους κάνει ζημιά ή για να τους σκοτώσει; Απίθανο ακουγόταν, ο Κάρστέν δεν ήταν σαδιστής. Συμπεριφερόταν τρελά, ναι. Προδότης, ναι. Αχαλίνωτος, ναι. Αλλά ήταν ορθολογικό άτομο. Άλλος ήταν ο λόγος για τον οποίο τους είχε οδηγήσει εδώ.

Δάπεδο, οροφή, τοίχοι – τίποτα. Ένας εντελώς αδιάφορος χώρος. Οπότε πρέπει να ήταν κάτι μέσα στις κυψέλες ή στο τραπέζι. Πάντως τις κυψέλες δεν σκόπευε να τις ψάξει· αρκετές στενές επαφές είχε ήδη.

Μόνον τώρα μπόρεσε να δει ότι μερικές μέλισσες είχαν πα-
ραμείνει πάνω στο μικρό τραπέζι. Ήταν ηρεμότερες από τις υπόλοιπες συγγενείς τους, είχαν συγκεκριμένο μοτίβο κίνησης, ορθογώνιο, πλάτους δέκα πόντων. Ο Μπέργκερ έβγαλε το προσφάτως αποκτηθέν από την ΥΠΑΣ πιστόλι και απομάκρυνε τις μέλισσες από την επιφάνεια του τραπεζιού. Από κάτω τους υπήρχε ένα μικρό κομμάτι χαρτί· δεν τολμούσε να το αγγίξει, αλλά πρόσεξε ότι ήταν αλειμμένο με κάτι γλυκό και κολλώδες. Κάτι που θ' άρεσε μάλλον στις μέλισσες. Σαν μικρός φάκελος φαινόταν. Σαν αυτούς που περιέχουν κάρτες με ευχές και συγχαρητήρια.

Ο Μπέργκερ καθάρισε τον φάκελο από τις μέλισσες, αλλά τον άφησε στη θέση του. Αντίθετα με αυτά που επέτασσαν οι παρορμήσεις του θα περίμενε το τεχνικό προσωπικό της ΥΠΑΣ. Τότε είδε ότι υπήρχε ένα συρτάρι κάτω από το τραπέζι. Κάθισε ανακούρκουδα και άρχισε να το ανοίγει προσεκτικά.

Ο κρότος ήταν εξωπραγματικός. Η δύναμη που τον τίναξε πίσω ακόμα πιο εξωπραγματική. Το σοκ απόλυτο, ο πόνος

προκαλούσε τρομερή σύγχυση. Τα μάτια του σκοτείνιασαν, όλα έγιναν μαύρα.

Το μόνο που υπήρχε ακόμη ήταν μια απλή σκέψη που βολόδερνε στο άπειρο τίποτα:

Ήταν ένας διαολεμένος τρόπος να πεθάνεις αυτός εδώ, γαμώτο.

Μετά σκοτείνιασαν όλα.

Δεν ήταν σίγουρος αν ζούσε όταν άνοιξε τα μάτια και αντίκρισε ένα βλέμμα που είχε το γκρίζο του πάγου και περιβαλλόταν από κοντοκομμένα μαλλιά σε γκρίζο μεταλλικό χρώμα.

«Ο τέλειος πράκτορας είναι βεβαίως ο ευνοησιμένοσ πράκτορας» είπε ο Άουγκουστ Στέεν «αλλά δεν είναι ανάγκη να γίνει με τόσο δραστικό τρόπο».

«Τι;» έκανε με κομμένη ανάσα ο Μπέργκερ.

«Αν δεν είχες σκύψει, θα είχες φάει σφαίρα στο καυλί».

Ο Μπέργκερ κοίταξε κάτω στο αλεξίσφαιρο γιλέκο του. Φαινόταν καθαρά που τον είχε βρει η σφαίρα. Κατευθείαν στην καρδιά.

«Ω, που να πάρει ο διάβολος» είπε.

Ο Στέεν του έδωσε το χέρι κι εκείνος το έπιασε, ο Στέεν τον τράβηξε και τον σήκωσε όρθιο κι ο Μπέργκερ ένιωσε να τον διαπερνούν καταρράκτες πόνων· ο Στέεν τον οδήγησε μέχρι το ανοιγμένο συρτάρι. Μέσα από το διαλυμένο μετωπικό ξύλο του συρταριού υπήρχε στερεωμένο ένα πιστόλι με ατσάλοσυρμα περασμένο στη σκανδάλη. Ο Μπέργκερ αναγνώρισε μεμιάς το όπλο. Ήταν ένα Ε5-Ι-Γκε Ζάουερ P226. Πιθανώς το δικό του παλιό υπηρεσιακό όπλο. Στην κάννη του ήταν στερεωμένο με κολλητική ταινία ένα μικρό χειρόγραφο σημείωμα. Μια λέξη ήταν γραμμένη, τίποτ' άλλο:

«Μπαμ!»

«Ο Κάρστεν έχει ξαμοληθεί στο κατόπι σου, Σαμ» είπε ο

Στέεν. «Ήρθε η ώρα να σε κάνουμε απολύτως αόρατο πια».

Ο Μπέργκερ έριξε ένα τελευταίο βλέμμα στον μικρό φάκελο, έβγαλε βαθύ στεναγμό και προχώρησε με βήμα αδέξιο προς την πόρτα. Ο Στέεν τον πρόλαβε, τον στήριξε.

Πάνω, από τον γκριζωπό νοεμβριάτικο ουρανό πλησίαζε αργά, σχεδόν εξωπραγματικά, ένα ασθενοφόρο ελικόπτερο.

Ο ΣΑΜ ΜΠΕΡΓΕΡ ΕΙΝΑΙ ΚΑΤΑΖΗΤΟΥΜΕΝΟΣ ΓΙΑ ΕΝΑΝ ΦΟΝΟ
ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΔΙΑΠΡΑΞΕΙ.

Ο ΣΑΜ ΜΠΕΡΓΕΡ ΕΧΕΙ ΑΠΟΜΕΙΝΕΙ ΜΟΝΟΣ.

Η ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΣ ΤΟΥ Η ΜΟΛΙ ΜΠΛΟΥΜ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΣΕ ΚΩΜΑ.

Παρ' όλη αυτά μόνο αυτός μπορεί να σταματήσει έναν
πρώην πράκτορα και νυν επικηρυγμένο δολοφόνο όταν απαγει
ένα κορίτσι ως δόλωμα για το τρομοκρατικό χτύπημα που σχεδιάζει
και που απειλεί να καταστρέψει ολόκληρη τη Στοκχόλμη.
Ή μήπως όχι; Μήπως ο Μπέργερ δεν είναι η λύση αλλιά
μέρος του προβλήματος;

Η ΤΡΙΤΗ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ ΤΩΝ • ΜΠΕΡΓΕΡ ΚΑΙ ΜΠΛΟΥΜ

Αυτή τη στιγμή ο Dahl είναι ο κορυφαίος εκπρόσωπος του σκανδιναβικού νουάρ.
Συνδυάζει τη σπουδαία βρετανική παράδοση των κατασκοπευτικών θρίλερ με την
αμερικάνικη αλλά και τη γυναικεία αστυνομική λογοτεχνία διανθίζοντας τα
μυθιστορήματά του με λογοτεχνικές αναφορές όπως γινόταν τη χρυσή εποχή του
είδους, ενώ παράλληλα το κοινωνικοπολιτικό του σχόλιο παραμένει αιχμηρό.

Jyllands-Posten

ISBN: 978-618-03-2065-7

9 786180 320657

ΒΟΗΘ. ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ: 82065